

A faburkolat előnye az asphalt felett még az is, hogy a míg az asphalt csak sik, vagy legfeljebb $1\frac{2}{3}\%$ lejtnél alkalmazható, addig a faburkolat 3—4, sőt 8% lejtnél is, hogy továbbá hidak burkolására kiválóan alkalmas, a hol alkalmazása mellett szól még az is, hogy a vasszerkezetre fölötte hátrányos zárkódtatást mérsékli s ezenfelül pedig főképen hogy legkevésbé terheli meg a hidakat.

A felsorolt előnyök daczára a faburkolat általánosabb alkalmazásának két fő akadályja van, még pedig az aránylag csekélyebb tartósság és ennél fogva a gyakori és tetemes fentartási költség.

A jó faburkolat átlagosan 12 évig tart el, holott az asphalt 20 évig, a kőburkolat pedig 30—50 s még több évig is. A költség m^2 -ként a bükkfa burkolatnál 15—16 márka, az asphaltnál 12—18 M , a kőkoczkaburkolatnál 16—22 M . A fentartási költség pedig évenként és m^2 -ként a faburkolatnál 1—1.25 M , az asphaltnál 0.5 M , a kőkoczkaburkolatnál 0.02 M .

Megemlítendő még, hogy asphalt-burkolatnál a vállalkozó több évi szavatosságot vállal, míg a faburkolatnál ez nem szokásos.

Daczára a nagy költségnek a faburkolat alkalmazása évről-évre nagyobb mérveket ölt az oly helyeken, hol első sorban a közlekedés zajtalanságát kell figyelembe venni. Párisban az iskolák, kórházak, állami és más nyilvános épületek előtt mintegy 800.000 m^2 faburkolat van lerakva; Londonban még sokkal nagyobb a fával burkolt terület.

Főfontosságú kérdés tehát a bükkösök értékesítése szempontjából az, hogy a bükkfa-burkolat tartósságának fokozása érdekében még mindig folyamatban lévő kísérletek mily eredményre fognak vezetni, mert csakis ezen kísérletek eredményeitől várhatjuk a külföldi fának, mint burkoló-anyagnak kiszorítását.

Vidéki levél

Fővárosi levél a vidéki levélről.

Budapest, 1890. május.

T. szerkesztőség! Alig lehet kétség a fölött, hogy a vidéki levél legkényelmesebb formája szakbeli dolgok közlésének. Mikor valami cikk fölé odairom a czimet, kötve vagyok általa. Attól nem szabad távoznom. Azt kell bizonyitanom, tagadnom. A czim a korbát, melyet átugranom

nem szabad. A mint a czimet leirtam, köteleztem magamat az olvasóval szemben, hogy arról valami okosat vagy ujat fogok vele közleni.

A vidéki levélben is kötelezem magamat arra, hogy vagy okosat vagy ujat közlök, de nem vagyok korlátozva a tárgy által. A vidéki levélben irhatok mindenről és egyfolytában sokféléről s nincs okom tartani attól, hogy e miatt megrovassam. Sőt ellenkezőleg, mennél változatosabbak közléseim, annál tetszetősebb levelem.

A vidéki levél annyira áll a czikktől, mint a vezércikk a különfélektől. Hogy pedig a különfélék igen érdekes dolgokat tartalmaznak, azt senki sem fogja tagadni.

Hasonlíthatnám a cikket a hőskölteményhez, a vidéki levelet a lyraihoz; de nem teszem, mert a poéták pörbe foghatnának. Azt azonban merem állítani, hogy a vidéki levél tapasztalataink közlésének legszerényebb formája. A kezdő író szárny próbálására úgy, mint a tartózkodó, szerény férfiú tapasztalatainak közlésére a legalkalmasabb.

Mennyi specifikus magyar erdészeti dolog vált volna már közös tulajdonunkká, ha tisztelt szaktársaink ezt elismernék!

Mily jól tájékozhatnánk magunkat számos dologban, ha t. szaktársaink ez egyszerű uton az eseményeket s tapasztalataikat a szakközönséggel tudatnák!

Nem akarok a tárgyak felsorolásába bocsátkozni. Napnap után annyi mindenféle történik az erdőn, a mit egyszerű levelező-lapon is lehet közleni s a mi gyakran fontosabb és érdekesebb a speculatív elme szüleményeinél. Számos tapasztalat és tény jutna így köztudomásra, a mi különben veszendőbe megyen. A tények és tapasztalatok pedig alapját képezik a szakbeli haladásnak. Ily közlemények a különfélék rovatának is dus forrásává válhatnak.

A gyakorlat emberei többnyire kicsinynek találják azt, a mit tapasztaltak, s közlésre nem érdemesnek; vagy azt gondolják, hogy azt theoretikus elmélkedésekkel, szabályok levezetésével kell kísérni, mintegy felhigitani. Ez nagy tévedés. A következtetés, a rendszerbe szedés nem mindenkinek tulajdonsága. A ki arra született, annak ép a tények-és tapasztalatokra van szüksége.

Ép a forma könnyedsége s a szabadság az előadásban csábíthatna vidéki levelek írására olyanokat is, a kik irodalmi működésre nem éreznek magukban hivatást. Ilyen pedig a gyakorlat embereinek legnagyobb része. Ezek sokat tudnak, mert sokat tapasztaltak; de sem idejük, sem kedvök az észleleteknek irodalmi formába való öntésére.

Vidéki levélnél azonban az anonymitást, általában véve, nem tartom helyén lévőnek. Tényeket, tapasztalatokat várván írójuktól, helyén valónak találok, ha azok valódiságáért nevökkel is jót állanak. Más esetekben azonban, különösen a jó csevegő, álnév mögé is rejtőzködhetik.

Tisztelettel

Illés Nándor.

A fapiaczról.

Bndapest, 1890. május 31.

(B) Az őszi vetések eddigi kedvező állása biztató kilátást enged a belföldi fogyasztásra, jöllehet hogy a néhol esősre fordult időjárás s a helyenként jelentkező rozsdá a fapiacz viszonyaira is bénítólag hat. A Tisza vidéki piacok állapota még tartózkodó s figyelmet érdemlőbb éllénkség inkább a Duna mellékén és nevezetesen a komáromi piacon mutatkozik, hol a Dunántuli vidékre jelentékenyebb vásárlások történtek.